

1876-12-11
Dons, Peter Andersen
og
1873-05-23
Dons, Jens

Fra www.dengang.dk/artikler/4915
Af:

For Tysk krigsret i 1940

11 sønderjyder blev meget kort efter besættelsestiden stillet for en tysk krigsret anklaget for spionage. Hvor fik tyskerne deres information fra. Så sent som i 1971 stillede et Folketingsmedlem spørgsmål om sagen. Han fik ingen svar. Ikke en gang kommissionen efter besættelsen stillede spørgsmålstejn. Tre mand døde nemlig af disse i tysk varetægt. Redaktør Lausten døde af selvmord, sagde man. Kriminalassistent Dons døde af forgiftning, og hans bror døde to år efter af eftervirkninger af tortur, som han blev udsat for i Flensborg. Tyskerne kidnappede to af sønderjyderne og lod dem sidde indespærret i denne by i tre måneder. I forbindelse med sagen overskred tyskerne en masse aftaler. Og selve sagen var nok bare en fjer, der blev til fem høns. Men myndighederne har aldrig undersøgt sagen til bunds. Det var det samme som sagen mod Asmus Jensen? Har bad en politimester justitsministeriet om hjælp i 1971, fordi medierne var kommet for tæt på.

En forespørgsel i 1971

Det var i 1971, hvor der var en forespørgsel i Folketinget fra det konservative folketingsmedlem Johannes Burgdorf, Brændstrup til partifælden, daværende justitsminister Knus Thestrup. Det handlede om Viggo Laustens død i Kastellet og Peter A. Dons død. Ja faktisk døde en tredje et par år efter, som følge af den behandling, han havde fået.

Det var samme år, hvor Gråstens politimester forespurgte justitsministeren om, hvad han skulle gøre, for nu ville medierne igen rage i Asmus Jensens død efter besættelsen.

Ingen af de to sager blev undersøgt. Om sidstnævnte sag skrev vi om i vores bog.

Var det mord eller selvmord?

Begik Viggo Lausten fra Tønder selvmord eller var det mord. Frode Sørensen er ikke i tvivl. Peter A. Dons døde af hjertestop på grund af sin medicin, sagde man. Men heller ikke her er Frode Sørensen i tvivl. Lausten og Dons blev myrdet af tyskerne.

En fjer blev til fem høns

Man kan også kalde denne historie for "En fjer bliver til fem høns". Men historien fik tragiske følger for tre mand. Og historien viser også, at nogle af de danske myndigheder arbejdede sammen med Gestapo inden besættelsen.

Den første krigsretssag

Dette handler om den første krigsretssag, som blev gennemført i ugerne efter den tyske besættelse af Danmark den 9. april 1940. 13 sønderjyder var anklaget for spionage for England. De blev anholdt og arresteret fra 12. til 28. april 1940.

De to af dem blev den 12. april kidnappet fra deres bopæl til Flensborg uden at de danske myndigheder fik besked. Der blev de fængslet.

Af de 11 der blev arresteret af dansk politi den 20, 26 og 28. april blev de 10 indsat i arresten i Aabenraa. Den sidste blev indsat i Haderslev. De fik at vide, at de var sigtet efter paragraf 105 i lov nr. 26 i Borgerlig Straffelov.

Det Danske Sikkerhedspolitis (SIPO) aktiviteter

Det danske Sikkerhedspolitis (SIPO) aktiviteter i efteråret 1939 fik stor betydning for krigsretssagen. SIPO og Gestapo arbejdede tæt sammen. Rigspolitichef Thune Jacobsen havde besøg af højtstående tyske politifolk. Han havde aftalt møde med Himmler, der dog meldte afbud i sidste øjeblik grundet sygdom. Efter besættelsen nægtede Thune Jacobsen, at det havde været et tættere samarbejde.

Efter 9. april 1940 blev en stor del af SIPO' s arkiver på Politigården brændt. Thune Jacobsen mente dog, at der var blevet brændt for meget. Men åbenbart var ikke alt materiale blevet afbrændt.

Det drejede sig bl.a. om måler afløser Alfred Petersens aktiviteter. Han var fra Strandelhjørn. Og også overvågning af forsikringsagent Jens Dons aktiviteter var tilgængelig. Han var leder af en slags efterretningscentral. Petersen rejste ofte til Kiel og Cuxhaven for at observere militære observationer.

Tyskerne ville selv dømme i spionage-sager

Tyskerne bestemte ved et møde, at alle sager angående spionage, sabotage og ødelæggelse mod den tyske værnemagt efter folkeretten og den tyske militære straffelovgivning var undergivet den tyske krigsret. Værnemagten ønskede at gennemføre undersøgelser og afsige dom i disse sager ved egne organer som man selv medbragte.

Udenrigsministeren og rigspolitichefen protesterede omgående. Man blev dog enige om, at danske statsborgere, der umiddelbart efter besættelsen var blevet anholdt ville blive løsladt og overgivet dansk politi.

Tyskerne ville anholde 15 og heraf var 11 sønderjyder. Heriblandt var en tysker, to englændere og en københavner.

Tyskerne ville have de arresterede overbragt i tysk varetægt. Der opstod en del konflikter i den forbindelse. Man blev enige om, at de anholdte blev anbragt i dansk fængsel men under tysk bevogtning. Forhørene blev foretaget af en tysk krigsretsdommer.

I arrest i Aabenraa og Haderslev

Fangerne fra Aabenraa og Haderslev blev indsat i den tyske arrest i Kastellet. Dette skete under dansk protest.

Blandt de arresterede var redaktør Viggo Peter Johannes Lausten, Tønder (tysk statsborger).

Kommunikationen foregik pr. fjernskriver fra Rigsregistraturen i København til politimester Aage Agersted i Aabenraa. Den 20. april kl. 16.40 meddelte Rigsregistraturen:

- *De er fængslet i 7 dage for sammen med Jens Dons at have virket for det engelske efterretningsvæsen.*

Politimestren havde fået at vide, at han ikke måtte udlevere de arresterede til tyskerne. Men denne ordre blev så åbenbart ændret.

Afhentet af tyskerne

Den 28. april fik politimestrene i Aabenraa og Haderslev at vide, at de 11 skulle udleveres til tyskerne. Kl. 7 om morgenen blev de ti i Aabenraa afhentet af tysk militær. Peter A. Dons fra Haderslev blev transporteret i Haderslev Politis egen bil. Kl. 16.45 ankom fangerne til Kastellet i København. Efter at have afleveret deres personlige genstande blev de indsat i hver sin celle.

Det er værd at bemærke, at politichefen i Flensborg, Hans Hermansen, senere kendt under navnet Gestapo-Hermannsen, den 24. april havde meddelt politimester Agersted, at han intet havde med sagen at gøre.

Han blev i slutningen af april 1940 overflyttet fra Flensborg til Det Tyske Gesandtskab på Dagmarhus i København med den begrundelse, at man havde brug for en person med indgående kendskab til grænseområdet.

Et mærkeligt sammentræf er, at han ankom til København næsten samtidig med de arresterede. Han havde afhørt Dons og Petersen i Flensborg, efter at de var blevet kidnappet.

En indberetning til Justitsministeriet

Den 16. maj 1940 sendte statsadvokat Harald Petersen følgende indberetning til Justitsministeriet:

- *De arresterede blev afhørt den 1. maj 1940. Efter endt afhøring blev Bech, Madsen, Lützen og Engberg løsladt direkte af den tyske værnemagt.*
- *Lythje, Wind og Jepsen blev kl. 18.45 den 1. maj overgivet til de danske myndigheder til videre foranstaltning. Statsadvokat Harald Petersen løslod Wind og Jepsen henholdsvis den 9. og 11. maj 1940.*
- *Sager blev løsladt direkte af tyskerne den 8. maj 1940.*
- *Lausten og Peter A. Dons er afgået ved døden i Kastellet, førstnævnte som følge af selvmord, genpart af det foretagne ligsyn vedlægges.*
- *Ligsynsforretningen vedr. Dons er endnu ikke afsluttet, men genpart vil senere blive fremsendt*
- *De tyske afhøringer af Fries og Lomholdt Petersen er endnu ikke afsluttet.*
- *Fries er på grund af dårligt helbred den 4. maj indlagt i Vestre Fængsels sygeafdeling.*

Oplysningerne om Dons agentvirksomhed for Secret Service bygger på de afhøringer, der begyndte i Flensborg den 15. april 1940 og som fortsatte efter udleveringen til Opdagelsespolitiet i København den 5. august.

Lausten lavede skitser

Smith fra Secret Service ønskede en agent ved vestkysten. Dons kendte Lausten fra besøg på redaktionen i Tønder. Og åbenbart har Smith og Lausten mødt hinanden på Hotel Spangsbjerg i Esbjerg.

Dons fortæller, at Lausten tegnede en oversigt over batterierne på Helgoland. Det var samtlige batterier med angivelse af kaliber og rækkevidde. Ligeledes skulle Lausten have tegnet en 40 x 60 cm skitse over havnen i List på Sild. Ifølge Dons skulle Lausten have fået 200 kr. i honorar om måneden betalt af englænderne.

Tyskerne vidste besked

Allerede fra oktober 1939 havde Dons været under observation af SIPO. Dennes chef, Strøbech havde tætte forbindelser til Gestapo i Berlin og Kiel. Det er usandsynligt, at man har diskuteret overvågningen af Dons og Petersen.

Hvordan kunne tyskerne på så kort tid efter besættelsen vide så meget? Den 12. april kl. 9 pm morgenen blev Dons arresteret. Var det fra de ikke tilintetgjorte papirer på Politigården? Havde Gestapo fået informationer inden besættelsestiden? Eller havde SIPO – medarbejdere forsynet tyskerne med oplysninger den 10. eller 11. april?

Journalist: Dons blev mishandlet

Det tyske politi afhørte Dons den 15, og den 29. april. Og så igen den 22. maj. Journalist G.S. Tscherning, korrespondent ved Flensborg Avis skrev den 27. august 1945 i et brev til Justitsministeriet:

- *Spionen Dons blev ført til Flensborg og efter signende frygtelig tilredt. Det hævdes, at han var sindssyg, da han blev udleveret til Københavns Byret.*

I breve som Dons sendte til familien i København får de at vide, at han er blevet godt behandlet. Her har der uden tvivl været censur på.

Skriftemål

At Dons skulle have været udsat for tortur i fængslet i Flensborg bekræftes af den danske provst i Flensborg, Waage Beck, som i juni 1940 havde en skriftemålssamtale med Dons, mens han var fængslet. Dons var blevet sådan mishandlet, at de tyske fængselsmyndigheder ikke turde nægte ham en samtale med en præst.

Ud over fysisk vold har den psykiske vold sikkert også tæret på Dons i forvejen skrøbelige helbred.

Indespærret i tre måneder i Flensborg

Petersen og Dons' fængselsophold i Flensborg kom til at vare i næsten fire måneder. Renthe-Fink skrev ellers den 6. maj, at afhøringerne var afsluttet, og nu skulle de to overdrages til dansk restforfølgning.

Først den 5. august blev de udleveret til retsforfølgelse ved Københavns Byret. Dons blev efter sin mishandling i Flensborg den 9. august 1940 indlagt på Kommunehospitalets Psykiatriske Afdeling. Han blev i Københavns Byret dømt til fem års fængsel for spionage. Derefter bad han om at blive overflyttet til Horsens Statsfængsel, så familien kunne besøge ham. Men tyskerne var slet ikke færdig med ham. De afhørte ham endnu flere gange.

Stadig fængslet døde Jens Dons på Horsens Sygehus den 18. juli 1942 som følge af det, han havde været udsat for.

Redaktør Lausten fra Tønder

Vi vil koncentrere os om de to andre, der døde i tysk varetægt. Og vi starter med redaktør Viggo Peter Johannes Lausten fra Tønder. Han var tysk statsborger, men tilhørte det danske mindretal. I 1934 blev han gift med Karoline Clausen, datter af en dansksindet skibsarbejder fra Flensborg.

Lausten tog studentereksamen på Sorø Akademi i 1920 – 1922. Han fortsatte sine spejderaktiviteter som han havde påbegyndt i Flensborg. I 1922 kom Lausten i journalistlære på Flensborg Avis med redaktør Ernst Christiansen som chef. I 1933 blev han redaktør af vestslesvigsk Tidende, Flensborg Avis' lokaludgave i Tønder.

Ingen ængstelse hos Lausten

Da nazisterne efterhånden overtog magten i Flensborg flyttede Lausten til Tønder. I 1934 – 35 var han sammen med andre tøndringer medlem af Sct. Georgs Gildet i Aabenraa. I 1935 fik man lov til at danne deres eget Tønder-gilde. Året efter blev Lausten gildemester. Og det var han lige til sin død.

Efter krav fra Fregattenkapitân Howoldt blev Lausten 20 april 1940 kl. 5 om morgenen anholdt på sin bopæl i det tidligere Marschbanhofshotel i Jernbanegade i Tønder. Sigtelsen lød på overtrædelse af Straffelovens § 105. Lausten blev kørt direkte fra bopælen til arresten i Aabenraa. Københavns Byret afsagde samme dag fængslingskendelse over Lausten. Denne blev forlænget 27. april til 4. maj.

Det eneste Lausten og de andre fængslede fik at vide, var at de var fængslet for spionage. Karoline Lausten besøgte sin mand i arresten den 22. april I en brev til redaktør Ernst Christiansen udtrykte hun stor optimisme med hensyn til mandens snarlige løsladelse. Hun skulle nok klare kontorets opgaver så længe.

Alt tydede på, at Lausten ikke så ængstelig på fremtiden. Som allerede skrevet blev de den 30. april kl. 7 afhentet af en tysk Feldwebel og kørt til Kastellet i København. Lausten blev indsat i celle nr. 12 efter at man havde frataget ham livrem og barbergrej.

Præsenteret for ”stærkt belastende materiale”

Sent om eftermiddagen den 1. maj blev Lausten afhørt af krigsretten i Kastellet under forsæde af Oberkriegsgerichtsrat Jänz. Den tidligere Sønderborg-advokat, H. Johannsen virkede som udspørger. Ifølge udskriften af 2. maj blev Lausten præsenteret for ”Svært belastende bevismateriale”. Han skulle have spioneret mod Tyskland. Lausten fik at vide, at det var Dons, der havde fremført anklagerne.

Inden da havde Jänz sagt, at han ville blive konfronteret med Dontz.

Der foreligger intet om Laustens situation fra sent om eftermiddagen eller først om aftenen den 1. maj efter endt afhøring. Han blev ført tilbage til sin celle.

Den 2. maj 1940 om morgenen

Ved 8 – tiden den 2. maj skulle Lausten have banket på sin celledør. Selv om der var en natpote i cellen, er det nærliggende, at han ønskede at komme på toilettet. Fængselsbetjent Jakob Witbrecht hørte Laustens banken. Han kiggede gennem glashullet i døren og så, at Lausten stod tæt ved døren.

Lausten bad om at komme ud, og Weitbrecht svarede:

- *Einen Moment*

Weitbrecht henvendte sig til arrestforvarer Karl Graf, der lige var tiltrådt sin vagt og nu var i gang med at tilberede fangernes morgenmad.

Da Graf ifølge eget vidneudsagn kun måtte lukke en fange ud ad gangen og der tilsyneladende var en ude, fortalte han, uanfægtet af Laustens anmodning med at tilberede morgenmaden.

Først efter 20 – 30 minutter, da klokken var mellem 8.20 og 8.30 låste han sig ind i celle nr. 12. Her fandt han Lausten livløs, liggende på maven på gulvet i en blodpøl, hængende i en slips, der var fæstnet til sengestolpen. Der var meget blod i sengen og på gulvet. På sengetæppet lå et halvt barberblad.

Graf oplyste, at Lausten var ikklædt underbukser, natskjorte og pullover. Natpotten var fyldt. Graf konstaterede, at der intet livstegn var hos Lausten. Han låste sig ud af cellen og tilkaldte en læge. Den tilkaldte læge var Unterarzt Kurt Ehemann.

Snitsår på begge håndled

Dr. Ehemann oplyste, at han var blevet tilkaldt 8.30. Da han ankom til cellen konstaterede han straks, at fangen var død. Lausten havde om halsen bundet et slips, som i den anden ende var fæstnet til sengestolpen.

Dr. Ehemann skar slipset over, vendte afdøde på ryggen og konstaterede, at der var et ca. 3, 5 cm langt snitsår på begge håndled. Liget var endnu lidt varmt. Døden var indtrådt og blodudstrømningen var stoppet. Dr. Ehemann tilkaldte straks krigsrettens chef, Jänz.

Besigtigelsen resulterer i, at man var overbevist om, at der her var tale om selvmord. Den danske politikommissær Søren Glud skrev i sin rapport at:

- *Et af undertegnede fremsat ønske om obduktion blev efter omstændighederne frafaldet, hvorimod der var enighed om at afholde et medico-legalt ligsyn.*
-

Tysk krav: Fælles presseinformation

Efter tysk ønske blev der indgået en aftale om, at der skulle udsendes en pressemeddelelse, hvor både danske og tyske myndigheder skulle godkende teksten. Jänz ønskede ikke obduktion og gjorde opmærksom på, at det her var tale om en tysk

statsborger. Måske var det for at undgå konfrontation, at de danske læger billigede dette.

To dage senere godkendte Jänz dog, at der blev foretaget obduktion af Peter Donz. Obduktionen her viste, at hjertestoppet skyldtes forgiftning.

Kommissionen stillede ingen spørgsmål

Efter besættelsestiden blev der som bekendt nedsat en kommission. Men ingen af kommissionens medlemmer stillede spørgsmål om sagen, Lausten eller de andre arresterede. Den totale tavshed om den første danske krigsretssag virker besynderlig, ikke alene med Tschernings brev til Justitsministeriet, men i høj grad af Meissners dagbogsoptegnelser fra sine møder den 8. og 9. maj 1940, hvor man var meget opsat på, at Lausten ikke blev martyr.

Hvordan kunne Lausten være i besiddelse af et halvt barberblad og et slips, når han ved ankomsten havde afleveret sine personlige ejendele, herunder barbergrej.

Den hovedtiltaltes lillebror

Kriminalassistent Peter A. Dons var hovedtiltalte Jens Dons' lillebror. Han blev afhørt af Krigsretten i Kastellet den 3. maj og her fik han forelagt anklagerne om spionage til fordel for England. Det fremgår ingen steder, om man har forbeholdt ham broderens belastende udsagn. Peter Dons nægtede sig skyldig.

Efter endt afhøring blev han ført tilbage til cellen. Næste morgen den 4. maj 7.45 blev Peter Dons fundet død i sin celle.

Arrestforvalter Karl Graf tilkaldte straks den tyske læge dr. Oeding, der konstaterede, at døden var indtrådt. Oeding oplyste, at der ikke var tegn på ydre vold. Han mente ikke, at det var tale om selvmord. For at fjerne enhver tvivl anbefalede han en obduktion. Krigsretten modtog besked, om dødsfaldet samme dag kl. 9.20.

Formentlig død af hjertesygdom

I forbindelse med afhøring af personalet i Kastellet oplyste arrestforvalter Karl graf, at Dons sidst var set i live den 3. maj kl. 21. Man havde undersøgt, om der i cellen fandtes genstande, der kunne benyttes til selvmord. Graf fortalte, at Dons lå på briksen. De havde bedt ham rejse sig, og da han forsøgte, skulle han have stønnet:

- *Oh mein Hertz*

Den 4. maj foretog dr. Munck et såkaldt medico-legalt ligsyn. Af attesten fremgår det at

- *Det formentlig er en naturlig død i forbindelse med afdødes hjertesygdom*

Der var ingen tegn på vold mod afdøde. Ingen objektive holdepunkter for forgiftning, men det sidste bør undersøges nærmere.

Peter Dons' hjertesygdom var bekræftet af læge Lauritsen i Haderslev, der havde udtalt, at:

- *Peter A. Dons har gennem flere år lidt af en til tider ret generende muskelreumatisme.*

Samme læge havde kort før anholdelsen sygemeldt Dons i fire uger på grund af hjerteproblemer.

Obduktion konstaterede forgiftning

Efter ligsynet blev der aftalt med Oberkrigsgerichtsrat Jänz, at der skulle foretages obduktion af Dons. Obduktionen blev foretaget den 5. maj kl. 9 på Københavns Universitets Retsmedicinske Institut. Obduktionen blev foretaget af lægerne Sand og Munck. Man fandt frem til hjertesvækkelse. Men der var også tale om forgiftning på grund af barbitursyreforbindelse.

Man gjorde opmærksom på, at der var forsvundet meget i den hjertemedicin, som læge Lauritzen den 29. april havde ordineret. Af 500 ml var der kun 200 ml tilbage.

Men 11 dage efter obduktionen skrev statsadvokat Harald Petersen til Justitsministeriet, at ligsynsforretningen vedr. Dons endnu ikke var afsluttet. Hvorfor oplyste statsadvokaten ikke om årsagen?

8 sønderjyder løsladt efter en måned

Det er bevist at hovpersonerne forsynede Secret Service med oplysninger. Man kan så diskutere om det er spionage? At Dons og Petersen fik fem års fængsel var vel bare for at vise lydighed over for tyskerne. Ja hvis de var blevet dømt i Tyskland kunne de have risikeret at få dødsstraf. For den ene fik det dog alvorlige konsekvenser.

Af de 11 sønderjyder, der blev ført til Kastellet, var materialet over for de 8 så tyndt, at de blev løsladt. I løbet af en måned blev de 8 løsladt.

De tre sidste Hans Peter Lyhje, Peter Andersen Dons og Viggo Lausten fik samme straf – 5 års fængsel. Det vil sige, at denne straf aldrig blev forkyndt for de to sidste.

En række uafklarede spørgsmål

Havde Lausten fået besøg om natten i cellen? Var han udsat for psykisk eller fysisk tortur? Spillede politikommissær Hans Hermannsen en rolle den nat? Der er ingen beviser for, at han modtog penge.

Hvorfor skulle Lausten bede om at komme på toilettet, når han ville begå selvmord? Hvorfor var den morgen i besiddelse af et halvt barberblad og slips? Hvorfor nægtede de tyske myndigheder, at Laustens lig blev obduceret? Hvorfor accepterede de danske myndigheder dette? Hvorfor blev det nævnt i pressemeddelelsen, at Lausten var tysk statsborger og ikke at han de sidste syv år havde arbejdet i Tønder?

Hvorfor skulle Flensborg Avis lukkes?

Hvorfor måtte pressen kun bringe det ordvalg som tyske og danske myndigheder havde bestemt? Hvorfor blev Flensborg Avis lukket i 14 dage med baggrund af en udramatisk omtale af dødsfaldet? Hvorfor lagde man så stor pres på forsikrings-selskabet Hafnia for at få klargjort Laustens livsforsikring til udbetaling med en hurtighed, der næppe er set før eller siden?

Man kan ikke afvise, at Lausten begik selvmord? Men hvorfor skulle han pludselig gå i panik og begå selvmord? Hvordan kunne Lausten have fået smuglet et barberblad og et slips ind i cellen?

Sagen blev aldrig undersøgt. Efter fangernes overflytning til Kastellet mistede politikerne interessen for fangerne.

Et folketingsmedlem henvendte sig til SIPO

Det var folketingsmedlem Jørgen Gram, Gabøl, der henvendte sig til SIPO med oplysninger om, at en sønderjyde sad inde med oplysninger om to landsmænds spionage. Denne Gram sad med i den kommission, der undersøgte myndighedernes gøren og laden under besættelsen.

Hvordan kunne tysk militær mindre end 36 timer efter deres besættelse "kidnappe" Dons og Petersen til Flensborg? Hvor havde de fået deres viden fra?

I forbindelse med kommissionens afhøringer af Thune Jacobsen og Strøbech blev de tætte relationer til Gestapo afsløret, selvom Thune Jacobsen forsøgte at undvige.

Og selv om Dons og Petersen blev ført til Flensborg den 12. april, reagerede Udenrigsministeriet først henholdsvis den 24. april og den 20. april.

Stadig uafklarede spørgsmål

H.E. Sørensen, René Rasmussen og Franz Thygesen har også beskæftiget sig med Viggo Laustens død. De hælder på teorien om selvmord. Dette var måske for de såkaldte "tunge" beviser, måske fordi han frygtede for sin skæbne, da han var tysk statsborger. Eller måske var det, fordi han gik i panik?

Men er 20 minutter nok til at gøre alt det, som Lausten skulle nå for at begå selvmord? Havde vagterne glemt at få slips og barberblad tilbage? Sagen bliver aldrig opklaret. Undertegnede forsøger ikke, at lave en konspirations – historie ud af dette. Som det vil kunne ses i kildehenvisningen er der også andre, der har undret sig!

Kilde:

- *Sønderjysk Månedsskrift (Frode Sørensen)*
- *René Rasmussen: Front og Bro. Flensborg Avis i spil mellem Danmark og Tyskland 1930 – 1945*
- *H.E. Sørensen: Døden i Kastellet*
- *Artikelserie i Flensborg Avis (Frantz Thygesen: Viggo Laustens død for 50 år siden)*
- *Carl Johan Bech: Da de kom*
- *Uwe Brodersen: Grænsen er overskredet*

På www.dengang.dk kan du finde 271 artikler fra Besættelsestiden(Før/nu/efter) herunder:

- *Historien om overvågning 1 – 2*
- *En justitsminister i unode*
- *Politiet-under besættelsen*
- *De mystiske mord ved grænsen 1 – 2*